

2) Gennemgangen af det andet præjudicielle spørgsmål har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af artikel 16 i forordning nr. 318/2006.

(¹) EUT C 285 af 8.11.2008.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 20. maj 2010 — Data I/O GmbH mod Hauptzollamt Hannover, tidligere Bundesfinanzdirektion Südost (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Sag C-370/08) (¹)

(Den fælles toldtarif — tarifering — kombineret nomenklatur — kapitel 84, bestemmelse 5 B — adapter, der indeholder en memory chip, og som er bestemt til at forbinde en automatisk programmeringsmaskine og elektroniske komponenter, der skal programmeres — pos. 8471, 8473 og 8536)

(2010/C 179/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Data I/O GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Hannover, tidligere Bundesfinanzdirektion Südost

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesfinanzhof — fortolkning af bestemmelse 5 B til kapitel 84 i den fælles toldtarifs kombinerede nomenklatur i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1810/2004 af 7. september 2004 (EUT L 327, s. 1) — elektrisk adapter, som

sikrer overførsel af data fra en programmeringsmaskine til elektroniske komponenter, der skal programmeres, og som indeholder en memory chip, hvori programmeringsprocessen registreres — tarifering i position 8471 i den kombinerede nomenklatur?

Konklusion

En adapter som den, der er omhandlet i hovedsagen — hvis funktion er at etablere en elektrisk forbindelse mellem programmeringsmaskinen og de komponenter, der skal programmeres, samt at registrere programmeringsprocessen, der kan kaldes frem senere — opfylder betingelsen i bestemmelse 5 B, litra c), til kapitel 84 i den kombinerede nomenklatur indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1810/2004 af 7. september 2004, og skal tariferes i denne nomenklatures pos. 8471 som en »enhed« til automatiske databehandlingsmaskiner, hvis dens hovedfunktion er at udføre databehandling. Hvis dette ikke er tilfældet, skal en sådan adapter tariferes i nævnte nomenklatures pos. 8473 som en »del« eller et »tilbehør« til en maskine, såfremt adapteren er nødvendig for, at denne maskine kan fungere, henholdsvis er en udstyrsgenstand, som gør denne maskine egnet til udførelse af et bestemt arbejde, eller en anordning, med hvis hjælp der kan udføres et særligt arbejde i forbindelse med maskinens hovedfunktion, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at undersøge. Hvis nævnte adapter ikke kan tariferes i en af de to ovennævnte positioner, skal den anses for et »apparat til at skabe forbindelse til eller i elektriske kredsløb« og henhører følgelig under den kombinerede nomenklatures pos. 8536.

(¹) EUT C 285 af 8.11.2008.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 20. maj 2010 — Arnold und Johann Harms als Gesellschaft bürgerlichen Rechts mod Freerk Heidinga (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Oldenburg — Tyskland)

(Sag C-434/08) (¹)

(Fælles landbrugspolitik — integreret system for forvaltning af og kontrol med visse støtteordninger — forordning (EF) nr. 1782/2003 — enkeltbetalingsordning — overdragelse af betalingsrettigheder — endelig overdragelse)

(2010/C 179/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Oldenburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Arnold und Johann Harms als Gesellschaft bürgerlichen Rechts

Sagsøgt: Freerk Heidinga

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberlandesgericht Oldenburg — fortolkning af artikel 46, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitikens ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001 (EFT L 270, s. 1) — en kontraktbestemmelse indsat i en aftale, der fremtræder som havende til formål at foretage en fuldstændig og endelig overdragelse af betalingsrettigheder, og hvorefter erhververen som formel rettighedsindehaver skal aktivere betalingsrettighederne gennem dyrkning af de relevante arealer, men er forpligtet til at afstå en del af de tildelte betalinger til overdrageren

Konklusion

Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitikens ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en aftale som den, der er omhandlet i hovedsagen — hvorefter der foretages en endelig overdragelse af betalingsrettigheder, og i medfør af hvilken erhververen som formel rettighedsindehaver skal aktivere betalingsrettighederne og på ubestemt tid helt eller delvist skal afstå de enkeltbetalinger, som han i den egenskab får udbetalt, til overdrageren — under forudsætning af, at formålet med en sådan aftale ikke er at give overdrageren mulighed for at bevare en del af de formelt overdragne betalingsrettigheder, men derimod at fastsætte den aftalte pris for de overdragne betalingsrettigheder som helhed under henvisning til værdien af denne del af betalingsrettighederne.

(¹) EUT C 44 af 21.2.2009.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 4. maj 2010 — TNT Express Nederland BV mod AXA Versicherung AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-533/08) (¹)

(Retligt samarbejde i civile og kommercielle sager — retternes kompetence og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser — forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 71 — konventioner vedrørende særlige områder indgået af medlemsstaterne — konventionen om fragtaftaler ved international godsbeholdning ad landevej (CMR))

(2010/C 179/10)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: TNT Express Nederland BV

Sagsøgt: AXA Versicherung AG

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden — fortolkning af artikel 71, stk. 1, og artikel 71, stk. 2, litra a) og b), andet afsnit, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 12, s. 1) — forholdet til konventionen om fragtaftaler ved international godsbeholdning ad landevej (CMR-konventionen), undertegnet i Genève den 19. maj 1956 — litispændens — regelkollision

Konklusion

1) Artikel 71 i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at reglerne om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse, der er fastsat i en konvention vedrørende et særligt område, såsom litispændens-reglen i artikel 31, stk. 2, i konventionen om fragtaftaler ved international godsbeholdning ad landevej, undertegnet i Genève den 19. maj 1956, som ændret ved protokollen undertegnet i Genève den 5. juli 1978, og den i